

"Blow Up (deel 7)"

BLOW UP (DEEL 7)

Flash back. Vijf jaar terug. 1963. Hij was net eenentwintig geworden en zat in het derde leerjaar van de academie. Het was 1962. In de bibliotheek had hij een twintig jaar oudere man ontmoet die hem beviel en uitnodigde om bij hem thuis een pilsje te komen drinken. Hij wist vanaf het begin waar het op uit zou draaien. Het zou niet bij een pilsje blijven. Een groentje was hij niet. Voor kunstschilders in opleiding was sex met een man of een vrouw hetzelfde als een peertjesschilderij. Veel kunstenaars zijn bisexueel. Meer dan een jaar woonde hij samen als vrouw met zijn viriele min naar. Weer vond hij het spannend om leuk damesondergoed, pumps, onderjurken en al die andere dingen die bij het leven van een mon daine vrouw hoorde te bezitten. Lingerie droeg hij al vanaf zijn zestiende in het geheim. Vaak be zocht hij met zijn vriend exclusieve clubs voor homos, lesbiennes en travestieten. Een vrolijke bende. De eerste in Noord-Afrika omgebouwde mannen bezochten als geheel of gedeeltelijke transsexuelen de clubs. Ze raakten be vriend met andere stellen die er bizarre voorkeuren op na hielden. Vanzelfsprekend ging sex een steeds grotere rol spelen in de relatie, net zoals in andere relaties. Hij koos op natuurlijke wijze voor de vrouwenrol en ze vrijden elke ochtend, namiddag en avond. Een enkele keer paste hij orale sex toe maar meestal draaide het uit op recht toe recht aan sex waarbij hij de vrouwelijke partij vertolkte. Toen het uit raakte in 1963 probeerde hij meer dan een jaar lang om als vrouw te leven zodra hij thuis was in zijn studentenflat. Als hij na een dag op de academie thuis kwam trok hij zo snelmogelijk lingerie, een jurk of een rok aan, maakte zich op en ging koken of het huishouden doen. Via de club had hij een paar mannen ontmoet als vaste vriend die hem regelmatig mee uit namen voor een drankje of een theater voorstelling en daarna gingen ze terug naar zijn flat en hadden sexuele gemeenschap. Voor wat hoort wat. Die mannen waren stuk voor stuk getrouwd. Hij verwoog om hormonen te gaan gebruiken om grotere borsten te krijgen, maar liever nog zou hij van geslacht helemaal veranderen. Zijn vriendin Alice bracht hem op andere gedachten. Het waren de jaren zestig. Alles was gepermitteerd. Hij stelde zich felxibel op..

Cat verzamelde ervaringen, zei ze. Niet erg origineel. Wie niet? Haar luchtige, compromisloze tolerantie en aan arrogantie gren zende zelfverzekerdheid gaf hem een vreemde, wrange smaak in zijn mond. In niets herkende hij zich in haar opvattingen over de liefde en het leven. Haar hoofdstedelijke tolerantie leek inwisselbaar voor volkomen onverschilligheid. Wisselgeld. Waar twee ruilen moet er één huilen. Hij vond het geen optie. Als ze terug uit Spanje kwam zou ze hem een suède donker rode das kado geven, die hij veertig jaar later nog in zijn kleding assortiment zou hebben maar bijna nooit zou dragen. Een relikwie. Hij mocht één foto van haar uitzoeken uit een serie die gemaakt was door een bekende Heemstedse zeefotograaf. Toen ze niet keek pakte hij er nog één extra bij uit haar reiskoffer tje. Tientallen jaren later keek hij nog regelmatig naar haar fotos. Hij zou haar nooit vergeten omdat er veel aan te onthouden viel. Op haar kamer vlak bij de Hortus botanicus hing aan de muur een vergeeld, gescheurd affiche van een torero in volle actie. Stierenvechten vond ze zo opwindend als het publiek massaal olé riep. Hij vond het dierenmishandeling. Smaken verschillen. Je weet niet waar je over praat. Je moet er bij geweest zijn had ze afkeurend gezegd. Ze kregen er een meningsverschil over. Wreedheid tegen dieren verwierp hij.

Op zijn negentiende eeuwse, verstelbare, smeedijzeren tekentafel, die hij van kunstschilder Theo Daamen had overgenomen, lag een vel drie honderd grams wit papier van zeventig bij honderd centimeter waarop hij met contourlijnen de kraag van een blauw overhemd had getekend. Een Arrow shirt. Een paar jaar later zou Har Sanders overhemden gaan schilderen en tekenen. Dankij een wederzijdse kennis, de latere Meester Vervalser Geert Jan Jansen, die zijn keuze van onderwerpen mon deling door gaf aan de collega uit het Zuiden des lands zodat deze meneer met de eer ging strijken. Plagiaat was er in vele vormen. Het leek in de beeldende kunst de modewereld wel. Elk jaar een andere hype.

(wordt vervolgd)